

Zelo se strinjam z naslovom, da nobenih zgodovinskih dejstev ni mogoče izbrisati. Naj se še tako trudimo, naj nam pri tem pomagajo razne nevladne organizacije, politične stranke, naj pri tem sodelujejo mediji, naj snemamo filme, gojimo razne spominske dogodke na katerih se spodbujamo in prepričujemo nad sebi lastno resnico, zagovarjamo in krepimo mitologijo... ni mogoče izbrisati dejstev za katere še danes obstajajo nedvoumni materialni dokazi. Le s pogovori in prepričljivimi dokazi jih lahko dodatno utemeljimo, s strpnostjo in razumevanjem sprejmemo.

Tako kot je predsednik krajevnih organizacij ZZB NOB bil deležen številnih klicev, tako sem tudi sam prejel veliko klicev podpore projektu preimenovanja ulic.

Naj se ob robu zapisanega odziva s strani predsednika ZZB NOB sprehodim skozi nekatere navedbe za katere menim, da v celoti ne odražajo realne presoje.

1. Občinski svet ni sprejel nikakršnega posebnega sklepa o preimenovanju. Je pa sprejel proračun v katerem je ena izmed postavk zagotavljanje finančnih sredstev za preimenovanje ulic. V času javne razgrnitve in poziva javnosti, da se opredeli do predloga proračuna nismo prejeli nikakršnih nasprotovanj in morebitnih predlogov, da se postavka umakne iz proračuna. Pomembno dejstvo je, torej, da predlog proračuna za nikogar v tem segmentu ni bil sporen. Tudi sicer je bila tema preimenovanja v vsaki obravnavi proračuna omenjena zgolj enkrat.
2. Pričakovano so moja stališča bila označena kot radikalna. Pravzaprav milo in taktno, ko je v današnjem času vsak, najnežnejši dotik, takoimenovane, ideološke teme, označen kot nedemokratičen, fašističen, izraz diktature, avtoritarnosti... Smešno je, da radikalnost očitajo radikalni revolucionarji in njihovi, še vedno (ali celo bolj) radikalni somišljeniki, podporniki, ljudje, ki so rojeni daleč od dogodkov 2. svetovne vojne in dogajanja neposredno po njenem zaključku, rojeni celo šele v samostojni Sloveniji. Ljudje, ki enostavno vsakršno drugo, danes znano dejstvo, radikalno odvrtajo, ga nočejo niti slišati (kaj šele analizirati), ker ni v skladu z njihovim mišljenjem in prepričanjem, ker odstopa od več desetletne tradicije »imeti vedno prav«. Če se izrazim matematično: njihova znana zgodovinska dejstva so aksiom. So privzeta in se jih ne dokazuje.
3. Predsednik ZZB NOB v članku pošteno prikazuje stanje duha in svobode v času, ko so ulice predvidene za preimenovanje, dobile prva imena. Navedeno je kdo je predlagal imena ulic, kje in kako je bila vključena (izključena) širša javnost. Naravnost v posmeh dogajanju v času okrog leta 1985 pa je izjava, da nasprotovanja s strani krajanov takrat ni bilo! Ja, dragi predsednik, kdo bi si v tistem času upal nasprotovati? Ga ni bilo junaka. Niti med člani partije, kaj šele, da bi nasprotovali drugorazredni državljani! Sicer pa, kot ugotavljate, krajanov nihče ni nič vprašal. Se je natančno vedelo kdo in kako formira mnenja, družbo in dogajanje v njej. V izogib težavam pa je bilo potrebno poslušno sprejeti kar so preverjeni določili.
4. V maniri današnjega časa intenzivne nestrpnosti, spodbujanje v medijih in visoki politiki, se tudi v lokalnem okolju s strani nevladne organizacije, sicer, prikrito žuga in apelira na slabo vest občinskih svetnikov. Ker je resnica lahko tudi drugačna, verjamem, da bo velika večina krajanov ponosna na odločnost sedanjih občinskih svetnikov. Nihče ne bo nikogar zatajil, le višjo kredibilnost in pomen edini lastni državi Sloveniji bomo dali. Dejstvo je, da so brigade, že med vojno, sodelovale tudi v socialistični revoluciji. Tega dejstva ni mogoče zanikati. Tako smo se učili že v osnovni šoli. O tem, kaj je ta revolucija prinesla sem govoril v prejšnjem prispevku. Zato o teh brigadah ne moremo govoriti z absolutnim ponosom. Narodno osvobodilna vojna DA, socialistična revolucija NE. Zato ni potrebno mita o vsemogočnosti in brezpogojni neomadeževanosti gojiti v stalni obliki imena ulic.
5. Čeprav se večkrat enači, se spodobi, da v današnjem času ločimo: eno je vojaška formacija, drugo so njeni posamezniki. Tako niti slučajno ni sporno, da vse naše rojake, ki so aktivno sodelovali in bili vključeni v sestave brigad spoštujemo. S stališča dragocenosti vsakega

življenja ni pomislekov, da bi bilo kakorkoli drugače. Vsekakor vredno poklona in pietetnega spomina.

V izogib napačne slike in morebitnih pomislekov ustvarjanja konflikta, morda še to. Sodelovanje s predsednikom ZZB NOB g. Malijem je zelo dobro. Vedno in povsod lahko povem, da gre za prijetnega, poštenega, delovnega in duhovitega človeka, zavzetega organizatorja, ki je s svojim nesebičnim delom pomagal mnogim sokrajanom. Kot celovito osebnost ga spoštujem vključno z njegovimi prepričanji.

Stane Kovačič,
župan Občine Poljčane